

på tapeten

INFORMATION FRÅN TUNABYGGEN • NR 3 • 2011



VEM BLIR ÅRETS GRANNE?

RENT OCH SNYGGT PÅ TJÄRNA ÄNGAR

**ZIAD HAR BÖRJAT OM
– IGEN OCH IGEN**



LEDARE MIKAEL HANSSON

Vi förbereder oss för flytt

På Tunabyggen har vi just nu fullt upp, både med att förbereda oss för stundande flytt, och med mängder av olika projekt där vi skapar fler bostäder och förbättrar befintliga områden. Tunabyggen finns nu i höst utspritt på olika platser i staden. Om du behöver besöka oss är det dock fortfarande Vasagatan som gäller, men nu en trappa upp.

Så småningom kommer du att kunna träffa oss på Hushagen där vårt nya huvudkontor kommer att ligga, i Hushagens gamla skola. Jag vill passa på att tacka Tunabyggens personal för det fina engagemang de lägger ner i arbetet med flytten. Att vi alla samlas på ett och samma ställe kommer bli ett betydande kortare kommunikations- och beslutsvägar. Det tjänar både vi och du som hyresgäst på.

Missa inte den nya tävlingen som vi arrangerar tillsammans med Hyresgästföreningen – Årets granne. Passa på att nominera goda grannar, personer i din omgivning som gör mycket för andra och som ser till att ditt bostadsområde både blir tryggare, säkrare och trevligare. Vi är helt säkra på att det finns många hjältar bland Tunabyggens hyresgäster och ser fram emot att få ta del av alla fina insatser.

Ha en bra höst,
Mikael Hansson



MIKAEL HANSSON UTANFÖR HUSHAGENS GAMLA SKOLA DIT TUNABYGGEN FLYTTAR EFTER RENOVERINGEN.

Tunabyggen flyttar med början efter årsskiftet, in i nya lokaler på Hushagen. Men fram till dess har Tunabyggens medarbetare delat upp sig på olika ställen. För dig som behöver besöka Tunabyggen är det dock fortfarande kontoret på Vasagatan som gäller.

TUNABYGGEN FÅR NYTT HUVUDKONTOR

Nästa år flyttar Tunabyggen in i nya lokaler. Den gamla skolan på Hushagen renoveras nu för fullt för att ge plats åt Tunabyggens medarbetare. Fram till dess att alla är på plats finns Tunabyggens medarbetare utspridda på olika kontor i staden.

– Vi ser verkligen fram emot att få nya lokaler där vi alla blir samlade på ett och samma ställe, säger Mikael Hansson som är teknisk chef på Tunabyggen. Eller åtminstone nästan alla – vi har valt att behålla områdeskontoren på Jakobsgårdarna, Tjärna Ängar och Bullermyren eftersom det är stora områden där vi behöver vara nära hyresgästerna.

Till årsskiftet flyttar de första Tunabyggarna in. I september nästa år kommer resten, bland annat alla medarbetare som har kundkontakt; felanmälan, reception och uthyrning. De finns idag kvar på kontoret på Vasagatan, men på övervakningen. Det första våningsplanet är idag helt tomt på Tunabyggare och i stället kommer Kommunal inom kort att flytta in.

– VD-kansli, IT och Tekniska avdelningen sitter fram till årsskiftet i tillfälliga lokaler på Tjärna Ängar. Det är för en kort period så det fungerar, men vi ser verkligen fram emot att få flytta in i det nya kontoret på Hushagen, säger Mikael.

På Tapeten innehåller information till Tunabyggens hyresgäster och ges ut fyra gånger per år.

Om du har några frågor om innehållet eller tips på vad vi ska skriva om, är du välkommen att höra av dig på telefon 0243-733 00 eller e-post info@tunabyggen.se

ANSVARIG UTGIVARE:

Lars-Olov Eriksson, Tunabyggen

REDAKTIONSGRUPP:

Lena Lundberg och Anna Brask, Tunabyggen

TEXTER: Sofia Alm, Mitt i Prick

FOTO: Sofia Alm och RR Reklambyrå

GRAFISK FORMGIVNING:

RR Reklambyrå

TRYCK: Sandvikens Tryckeri

UPPLAGA: 6 500 exemplar

RENT OCH SNYGGT PÅ TJÄRNA ÄNGAR

Leif Johansson pratar entusiastiskt om projekt Tjärmiljö på Tjärna Ängar. Ett projekt som inte bara resulterar i mängder av insamlat fett utan också i rena och fina sophus.

En gråmulen eftermiddag samlar Ingrid Nordesjö, miljösamordnare på Tunabyggen, ett antal av Tunabyggens områdes- och miljövärdar för en kort miljöinformation. Gruppen får också en rapport från Leif Johansson om hur projekt Tjärmiljö framskrider. Tillsammans med Said Hussein och Kheder Ali Asgar besöker han samtliga hyresgäster på Tjärna Ängar för att informera om vikten av att samla in det fett som använts i matlagning.

Arbetet har redan gett ett mycket positivt resultat. Förutom att man har samlat in mängder av fett, har det gjort att sophusen på Tjärna Ängar blivit rena och fina.

– De enda som är ledsna är skatorna för de har inget skräp att härja med längre, skrattar Leif. Men det får vi ta, sura skator står vi ut med!

Många är jätteduktiga

– Vi har passat på att prata om hur man sorterar olika sorters avfall och svarat på frågor, säger Leif. Många är jätteduktiga på att sortera och visar stolt upp hur de har organiserat sopsorteringen i sitt kök. Andra behöver lite mer hjälp och då finns vi tillhands.



INGRID NORDESJÖ, MILJÖSAMORDNARE PÅ TUNABYGGEN.

I samband med att trion gått runt och informerat har också sophusen fått nya skyltar med bilder som tydligt beskriver vad som ska slängas i de olika kärlen. Det är samma bilder som finns i den sorteringsguide som alla hyresgäster fått.

– Det är helt fantastiskt att vi har möjligheten att få träffa alla hyresgäster och prata om det här. Det har självklart också gjort att vi har extra bra koll på om någon slarvar och vem det i så fall är. Många gånger handlar slarv om okunskap. Men det är viktigt att alla hjälper till i det här arbetet. Om någon ständigt slarvar så förstör man för alla.



LEIF JOHANSSON (TILL HÖGER), BERÄTTAR FÖR GRUPPEN OM PROJEKT TJÄRMILJÖ.

MÄRKER DU NÅGON SKILLNAD I SOPHUSEN?



Liu Xiaohui

– Jag tycker att det har blivit lite bättre. Det är jättebra att det är sortering, så att man kan återvinna så mycket som möjligt.



Marietta Beidstein

– Det är jättefint i soprummen och det var det när jag flyttade hit också. Jag har bara bott här i en månad. Men jag har hört att det var skräpigare förut.



Maria Kinnonen med sönerna Caidyen och Zion

– Det är helt klart finare i sophusen nu. Det finns också fler kärl att sortera i och det är bra, då blir det mer ordning.



Jekey Xusen Aadan

– Jag är själv nogga med att sortera. Om alla är nogga så blir det fint och jag tycker att det har blivit bättre.



Abdikadir Barre

– Det kan vara lite bättre ibland och sämre ibland. Jag tycker inte att det är så stor skillnad.



VEM ÄR DIN FAVORIT TILL ÅRETS GRANNE?

Har du en ovanligt hjälpsam granne? Eller en granne som bryr sig om och sprider glädje i kvarteret? För första gången genomförs nu tävlingen Årets Granne, så ta chansen att nominera din favorit.

Att vara hyresgäst innebär ofta att man bor nära andra människor, i samma trappuppgång, på samma gård, i samma hus. Ibland kan det kännas jobbigt när man måste anpassa sig till andras liv och vanor. Ibland kan det vara alldeles underbart att uppleva hur andra bryr sig både om sina grannar och om den gemensamma boendemiljön. Det är de här personerna som Hyresgästföreningen och Tunabyggen nu vill uppmärksamma.

Inspirerade av Årets Hjälte

– Det finns så många som gör så mycket bra för andra, säger Eva Lingvall verksamhetsutvecklare på Hyresgästföreningen. Det är klart att vi ska uppmärksamma dem! Vi har därför valt att arrangera tävlingen Årets Granne.

Eva berättar att hon och hennes kollegor på Hyresgästföreningen inspirerades av tävlingen Årets Hjälte och Hjältegalan.

– Hjältar finns i bostadsområdena också. Vi träffar dem dagligen i vårt arbete, säger Eva. Men vi vill att det ska vara deras grannar som nominerar dem och vi

vill uppmärksamma vinnarna ordentligt med en fest.

Tunabyggen var genast med på noterna när Hyresgästföreningen berättade om förslaget att uppmärksamma goda grannar i Tunabyggen.

– Vi tror på det här, säger Jerker Larsson områdeschef på Tunabyggen. Det är viktigt att visa goda exempel som inspirerar andra.

” Det är viktigt att visa goda exempel som inspirerar andra.

De tre kategorierna som kommer att belönas i Årets Granne är; Ökad trygghet i boendemiljön, Medmänsklighet och extra omtanke och Förbättring av miljön.

– Med de här tre kategorierna hittar alla goda insatser en plats. Det är helt ok att nominera sig själv också. Det vikti-

KERSTIN OCH GUNILL PÅ STJÄRNGATAN BOR GRANNAR OCH STÄLLER UPP FÖR VARANDRA. GUNILL TAR OFTA HAND OM KERSTINS KATT SIGNE.

gaste är att de goda insatserna lyfts fram, menar Jerker.

Eva och Jerker är inte oroliga för att det kommer att saknas nomineringar.

– Absolut inte. Det finns massor av goda exempel på hjälteinsatser bland Tunabyggens hyresgäster. Vi hoppas verkligen att alla tänker till och passar på att nominera.

Fest 16 december

Den 16 december äger festen för Årets Granne rum. Då kommer alla nominerade att bjudas på god mat och underhållning. På festen avslöjas också vilka som är vinnare av Årets Granne.

– Vi kommer att belöna Årets Granne i varje kategori med ett fint pris. Det kommer att kännas bra att få ge något tillbaka till de här personerna som gör så mycket för andra, säger Eva och får medhåll av Jerker.

– Förhoppningsvis blir det här en tradition. Nu ser vi fram emot att få många nomineringar.

Du kan nominera din/dina favoriter fram till den 4 december. Det går utmärkt att föreslå samma person till flera kategorier. Juryn kommer att utse tre nominerade i varje kategori och vinnarna utses sedan på Årets Granne-galan den 16 december. I samband med detta publicerar vi också namnen på vinnarna på Tunabyggens och Hyresgästföreningens hemsidor. Bland er som nominerar kommer tio personer att belönas med två biobiljetter var.

NOMINERA I TRE KATEGORIER:

1 Ökad trygghet i boendemiljön

Här passar nomineringar av en hyresgäst som varit med och föreslagit förbättringar som ger ökad trygghet, exempelvis belysning, grannsamverkan, brandsäkerhet eller dylikt.

2 Medmänsklighet och extra omtanke

Känner du någon som får andra att trivas och må bra? Någon som bryr sig lite extra om sina grannar? Någon som samlar ihop er till gårdsfest och skapar gemenskap i bostadsområdet? Nominera i så fall din favorit i denna kategori.

3 Förbättring av miljön

Här passar insatser där någon bidragit till att förbättra miljön. Kan handla om insatser både inomhus och utomhus – nya grillplatser, renoverad kvarterslokal, förbättrad tvättstuga.

JAG VILL NOMINERA:

Namn: _____

Adress: _____

Telefonnummer: _____

Till Årets Granne i kategorin: 1 2 3

Därför att: (en kort motivering)

Jag som nominerar heter: _____

Adress: _____

Telefonnummer: _____

Skicka talongen till:

Eva Lingvall, Hyresgästföreningen,
Wallingatan 18, 784 34 Borlänge,
eller mejla
eva.lingvall@hyresgastforeningen.se
Om du mejlar, glöm inte att uppge
ditt eget namn, adress och
telefonnummer också.

Vi behöver din/dina nomineringar
senast den 4 december.

Juryn består av:

Rune Hjort och Agneta Fahleson-
Ericsson från Hyresgästföreningen.
Olle Rigborn och Elisabeth
Söderlund från Tunabyggen.



Jag och Ziad har stämt möte på områdeskontoret på Jakobsgårdarna. Han är där i god tid och förberedd. Ziad har med sig foton, tidningsartiklar och annat som berättar om hans rika liv. Det visar sig snart att de två timmar vi avsatt för intervjun inte räcker till på långa vägar...

Ziad Abu Ghoush har erfarenheter i bagaget som de flesta av oss inte ens kommer i närheten av. Han vet hur det känns att förlora sitt hem, sitt land och att om och om igen börja om från noll. Erfarenheterna har gett honom en bestämd uppfattning om hur man bäst smälter in i ett nytt land, i en ny främmande kultur.

– Man måste lämna allt det gamla bakom sig och börja om på nytt. Om du har varit direktör, läkare eller på något annat sätt haft en hög ställning i ditt

och bodde i princip på varandra. För min pappa var det väldigt svårt. Han var plötsligt ingen. Mamma kunde sy så det blev hon som försörjde familjen. Hon kunde dessutom läsa och skriva, det kunde inte pappa.

Familjen var mycket fattig och valde att flytta till Jericho för att om möjligt få det bättre. Det fick de inte. Den muslimska befolkningen i Palestina var mycket fattig och överlevde mycket tack vare humanitära insatser från FN och västvärlden som skickade mat och kläder. Ziad fick börja jobba som tioåring och gjorde sitt bästa för att hjälpa till med att försörja familjen. Han hjälpte sin morbror som hyrde ut cyklar och fick ordentligt med stryk om han råkade smutsa ner sig.

– Usch, han var inte snäll. Familjen lämnade mig hos honom, jag hade ju

om på ett bygge och engagerade sig politiskt på olika sätt, för Palestinas sak.

– Under min uppväxt försökte familjen flytta tillbaka till vår hemby flera gånger men det gick aldrig. Många palestinier drömmer fortfarande om att de ska kunna få tillbaka sitt land, men det gör inte jag. Det går inte, jag har slutat drömma.

Tvingades fly

Det politiska engagemanget ställde till det för Ziad och hans familj. Till slut insåg han att de var tvungna att fly till en annan del av världen.

– Jag hade växt upp med att vara på flykt, jag ville inte att det skulle drabba mina barn också. Vi bestämde oss för att försöka fly till Danmark. Vi fick turistvisum till alla nordiska länder och sade att vi ville resa runt och visa våra barn snö innan de skulle börja skolan efter ett

”MAN MÅSTE LÄMNA ALLT BAKOM SIG”

hemland, så gäller det inte längre. Det får man stryka ett streck över. I ett nytt land får du börja om på nytt och då gäller det att så snabbt som möjligt lära sig det nya språket och anpassa sig till den nya kulturen.

Fick lämna allt

Ziad har alltså ställts inför den situationen flera gånger. Men vi tar det från början. Ziad Abu Ghoush föds utanför Jerusalem i Palestina 1944. Familjen är stor, och rik. Pappans rikedomar gör att han inte har något yrke. Det behöver han inte – han köper och säljer mark och fastigheter och familjen har allt de behöver. Som bekant stod Palestina då inför omvälvande händelser. 1948 bildas staten Israel och sedan dess har detta varit ett av världens mest oroliga områden.

– Det blev kaos, säger Ziad. Vi fick lämna allt vi hade och fly till en annan del av Palestina. Vi bodde hela familjen, tio personer, i ett rum. Vi låg på golvet

jobb, och flyttade till Amman i Jordanien, där de trodde att allt skulle bli bättre. Efter en tid fick jag busspengar tur och retur så att jag skulle kunna åka och hälsa på. När jag kom fram till Amman köpte jag en falafel för pengarna som jag fått till återresan. Jag ville absolut inte tillbaka. Jag stannade hos familjen och försörjde mig på att sortera läskflaskor.

17 år gammal tog sig Ziad till Kuwait för att pröva lyckan.

– Jag jobbade som servitör och skickade så mycket pengar jag kunde till mamma. Hon hade slitit så otroligt mycket – jag fattar inte hur hon orkade. Jag ville ge tillbaka så mycket jag kunde.

Efter några år i Kuwait flyttade Ziad till Dubai där han hade hört att man skulle kunna få det riktigt bra. Riktigt så lätt var det nu inte, men Ziad blev kvar i många år, gifte sig och skiljde sig och fick totalt fyra barn. Det äldsta barnet med sin första fru. Han arbetade så småning-

kortare höstlov. Det här var i september och det var ingen som reagerade på att det inte finns snö i Norden i september! Ziads fru och barn reste först – Ziad skulle komma senare. På planet får frun rådet från en medpassagerare att riva allas pass, annars skulle de bli tillbaka-skickade. I tumultet river de inte bara

” Det enda vi ville ha var någonstans att bo och lugn och ro.

passen utan också alla visum utom det till Sverige. Familjen hamnar alltså i Sverige och inte i Danmark. Under tiden säljer Ziad allt de äger i Dubai och med 4 000 dollar på fickan kommer han efter.



ZIAD ABU GHOSH HAR ERFARENHETER I BAGAGET SOM DE FLESTA AV OSS INTE ENS KOMMER I NÄRHETEN AV.

– Den 16 december 1988, kom jag till Sverige. Det glömmar jag aldrig. Jag återförenades med familjen och vi kämpade för att inte bli skickade till Lycksele där de tyckte att vi skulle bo, vi ville till Borlänge. Vi ville inte ha något från samhället. Vi hade våra 4 000 dollar och kunde betala, det enda vi ville ha var någonstans att bo och lugn och ro.

Familjen fick lägenhet på Jakobsgårdarna och här har de blivit kvar. Ziad har kämpat hårt för att smälta in i det svenska samhället. Snabbt lärde han sig svenska, tackade ja till alla utbildningar, alla erbjudanden om jobb, korta, långa, tunga, lätta.

– Man måste säga ja. Det ena leder till det andra. I ett nytt land måste man kämpa. Jag har mött så många snälla och vänliga människor som har hjälpt oss i Sverige. Jag har velat ha mycket kontakt med svenskar och det är inte så lätt att få det som invandrare. Många invandrare säger till mig att svenskarna inte vill veta av oss, men det är inte sant. Det är naturligt att man är rädd för det som är nytt och okänt.

– Jag har kommit på hur man ska göra säger Ziad lite spjuveraktigt– man ska gå med i föreningar. I föreningar är man alltid välkommen och där finns svenskarna. Det blir en väg in i det svenska samhället.

I dag är Ziad både morfar och farfar. Hela familjen bor på Jakobsgårdarna och Ziad trivs med livet. Han jobbar fortfarande eftersom han har jobbat i Sverige för kort tid för att få pension.

– Jag jobbar på ett behandlingshem och är instruktör på Civildövsförbundet där jag också är engagerad ideellt.

Det är bra här i Sverige men Palestina är alltid hemma, även om jag har gett upp drömmen om att komma tillbaka. Jag tror inte att konflikten på Västbanken någonsin kommer att bli löst, tyvärr.

